

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-331/17-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća, te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja R. M. iz Đ., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 11. siječnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/652, urbroj: 401-01/04-17-6 od 13. listopada 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem točkom 1. poništeno je rješenje P. o. u. K., klasa: 612-13/17-01/69, urbroj: 2140-36-01-17-16 od 31. srpnja 2017. godine, točkom 2. odbačen je zahtjev za pristup informacijama R. M. u dijelu u kojem traži presliku ugovora o radu, ugovora o financiranju, zahtjeva za financiranjem i programa javnog rada u odnosu na natječaj raspisan dana 3. ožujka 2017. godine. Točkom 3. je odbačen zahtjev R. M. u dijelu u kojem traži presliku ugovora o financiranju i ugovora o radu u odnosu na natječaj raspisan dana 25. travnja 2017. godine, točkom 4. odbijen je zahtjev R. M. u dijelu u kojem traži zahtjev za financiranjem i program javnog rada od 15. svibnja 2017. godine, a u odnosu na natječaj raspisan dana 25. travnja 2017., točkom 5. djelomično se odobrava tužitelju pravo na pristup preslici sljedećih dokumenata – zahtjevu za sufinanciranje kroz financiranje zapošljavanja u javnom radu od 29. svibnja 2017. – programu za sufinanciranje/financiranje zapošljavanja u javnoj radu od 29. svibnja 2017. godine, na način da se na istim prekrije podatak o osobnom identifikacijskom broju osobe za koju traži potpora, te da se u tim dijelovima zahtjev za pristup informacijama odbije, ugovoru o sufinanciranju zapošljavanja u javnom radu, klasa: 612-13/17-01/52, urbroj: 344-17-10 od 13. lipnja 2017. godine na način da se na istom prekrije osobni identifikacijski broj i datum rođenja osobe za koju se traži potpora, te se u tom dijelu zahtjev za pristup informacijama odbije, ugovoru o radu klasa: 112-07/17-01/02, urbroj: 2140-36-01-17-01 od 9. lipnja 2017. na način da se na istom prekrije adresa, osobni identifikacijski broj i vlastoručni potpis radnika te se u tim dijelovima zahtjev za pristup informacijama odbije. Točkom 6. je odbačen zahtjev tužitelja u dijelu u kojem isti traži zahtjev za financiranje i program javnog rada u odnosu na natječaj raspisan dana 12. srpnja 2017., točkom 7. odbijen je zahtjev

tužitelja u dijelu u kojem traži ugovor o radu, aneks ugovora o sufinanciranju te zahtjev za financiranjem troškova prijevoza u odnosu na natječaj raspisan 12. srpnja 2017. godine, točkom 8. je predmet vraćen na ponovni postupak u dijelu u kojem je odlučeno o dijelu zahtjeva za pristup informacijama kojem tužitelj traži razne izjave i sve ostalo vezano uz aktivnu politiku zapošljavanja mjera - javni rad u 2017. godini i točkom 9. naloženo je P. o. u. K. da postupi sukladno točki 6. izreke rješenja u roku od 8 dana od dana primitka rješenja.

U tužbi tužitelj traži poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje od 13. listopada 2017. Ističe da mu nije omogućeno njegovo ustavno pravo na pristup traženim informacijama odnosno pravo dobivanja svih traženih preslika dokumenata u zakonom propisanom obliku.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da nisu razvidni konkretni razlozi za pokretanje ovog spora u smislu odredbe članka 23. stavka 1. točke 7. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje: ZUS). Ističe da je na stranici 4, osporenog rješenja jasno navedeno za koje informacije prevladava javni interes te je jasno obrazložena primjena odredbe članka 15. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15.). Što se tiče dijela osporenog rješenja u kojem je odbačen zahtjev tužitelja tuženik ističe da je u žalbenom postupku utvrđeno da prvostupanjsko tijelo ne posjeduje informacije navedene u točkama 2., 3. i 6. izreke. U odnosu na točku 4. izreke osporenog rješenja tuženik je sukladno ovlaštenju iz odredbi članka 25. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama u žalbenom postupku proveo test razmjernosti javnog interesa te utvrdio da ne preteže javni interes za omogućavanjem pristupa program javnog rada i zahtjevu za financiranjem iz razloga što u konkretnom slučaju nije došlo do sklapanja ugovora odnosno do potrošnje javnih sredstava. Točkom 7. izreke rješenja odbijen je zahtjev tužitelja s obzirom da tražene informacije nisu postojale kao izrađene informacije u trenutku podnošenja zahtjeva, a točkom 8. izreke osporenog rješenja predmet je vraćen na ponovni postupak zbog neprimjene odredbe članka 20. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama što je obrazloženo u rješenju. Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev i potvrdi rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Kao prvo ističe se da je tužitelj zatražio poništenje cijelog rješenja Povjerenika za informiranje od 13. listopada 2017. godine, a da je sa svojim zahtjevom djelomično uspio, te mu je točkom 5. djelomično odobreno pravo na pristup preslici dokumenata koje su navedene u toj točki te je predmet vraćen na ponovni postupak u dijelu u kojem je odlučeno o dijelu zahtjeva za pristup informacijama kojim tužitelj traži „razne izjave i sve ostalo“ vezano uz aktivnu politiku zapošljavanja, mjere i javni rad u 2017. godini.

Kako tužitelj osporava primjenu prava, a činjenice nisu spore, te kako stranke u tužbi, a isto tako niti u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave sud je konkretni spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. točke 4. ZUS-a.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj zahtijevao pristup informacijama kojima je tražio preslike svih traženih sklopljenih ugovora i njihovih priloga vezanih uz aktivnu politiku zapošljavanja mjera javni rad u 2017. godini temeljem članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama s obzirom da prvostupanjsko tijelo smatra da su tražene informacije zaštićene zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

Osporenim rješenjem djelomično je tužitelju odobreno pravo na pristup dokumenata određenih u točki 5. rješenja te je točkom 8. osporenog rješenja predmet vraćen na ponovni postupak u dijelu u kojem je odlučeno o dijelu zahtjeva za pristup informacijama kojim žalitelj traži razne izjave i sve ostalo vezano uz aktivnu politiku zapošljavanja. Što se tiče dijela osporenog rješenja u kojem je odbačen zahtjev tužitelja u postupku je utvrđeno da prvostupanjsko tijelo ne posjeduje informacije navedene u točkama 2., 3. i 4. izreke pa je stoga zahtjev tužitelja u tom dijelu odbačen što je valjano i jasno obrazloženo u obrazloženju osporenog rješenja sukladno odredbi

članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09. – dalje: ZUP).

Što se tiče točke 4. izreke osporenog rješenja kojim je odbijen zahtjev tužitelja u dijelu u kojem traži zahtjev za financiranjem i program javnog rada od 15. svibnja 2017. godine u odnosu na natječaj raspisan dana 25. travnja 2017., valja istaći da je tuženik u skladu s ovlaštenjem iz odredbe članka 25. stavak 5. Zakona o pravu na pristup informacijama u žalbenom postupku proveo test razmjernosti javnog interesa te utvrdio da ne preteže javni interes za omogućavanjem pristupa programu javnog rada i zahtjevu za financiranjem iz razloga što u konkretnom slučaju nije došlo do sklapanja ugovora odnosno do potrošnje javnih sredstava. Točkom 6. izreke rješenja odbijen je zahtjev tužitelja s obzirom da tražene informacije nisu postojale kao izrađene informacije u trenutku podnošenja zahtjeva za pristup informacijama, točkom 8. izreke rješenja predmet je vraćen na ponovni postupak zbog ne primjene odredbe članka 20. stavka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Navedeno je jasno i valjano obrazloženo temeljem odredbe članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku.

Tužitelj u svojoj tužbi samo ističe da mu nije omogućeno pristupanje informacijama temeljem Ustava Republike Hrvatske.

S obzirom na sve navedeno Sud nalazi da prigovori tužitelja u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja tuženika, te sud nije našao osnove osporeno rješenje poništiti, kako je to zatražio tužitelj, slijedom čega je odlučeno kao u izreci presude pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. ZUS-a.

U Zagrebu 11. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.